Ч. 72. Неділя 9 (22) цьвітня 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоєнем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Проклямация в ступі.

Чи вгадав би хто, чим скінчить ся істория послідної кризи на Угорщині? Се хиба нікому би й не приснило ся: проклямацією в ступі. Замітний сей причинок до історії послідного конфлікту межи мадярскою коаліцією а Короною подала мадярска ґазета А Нар, оголосивши документ, датований з дня 10 цьвітня с. р. з підписами „Франц Йосиф“ і „барон Ґеза Феєрварі“. Документ сей то проклямация, відозва до народу, що починала ся словами: „До народу нашої вірної Угорщини!“— Мимоходом скажемо тут, що сей документ, хоч пішов до ступи і лиш случайно зміст его побачив сьвітло Боже, треба уважати доказом, що почин до зміни ситуациї вийшов таки від коаліциї, бо зі сторони правительства і Корони було вже все прилагоджене, щоби діло правліня вести дальше без огляду на коаліцію; того дня мали згадану проклямацию розкинути в міліонах примірників по цілій Угорщині і вже все було приготовлене до того. Мовчаливі складачі зложили були тоту проклямацию ще в перших днях цьвітня в державній друкарни в Буді. Дня 4 с.м., коли то відбули ся звістні сходини Феєрварі'го з Кошутом в помешканю тодішного пос. Барабаша в Будапешті, привезено тоту проклямацию на пять наборових возах до будинку міністерства справ внутрішних. Проклямация була вже впорядкована після громад і приготовлена до висилки почтової так, що лиш треба її ще було відвезти на зелізницю.

В четвер, отже того дня, коли бар. Феєрварі був вже у Відни і там переговорював з Польонієм, мала розпочати ся висилка пакетів до поодиноких громад. Але здає ся, що вналідок переговорів, які завів бар. Феєрварі, розпоряджено инакше і висилка не відбула ся. Дня 10 с. м., коли вже ґр. Андраші обняв свое урядоване, відвезено на приказ бувшого міністра Крістоффі'го тоту проклямацию на пять возах до фабрики, в котрій старий папір товчуть в ступах і перерабляють опісля на паперову масу, з котрої роблять картон, уживаний до виробу всіляких коробок та на окладинки до книжок. Міністер Крістоффі дав фабриці той цінний материял за дармо, але під услівєм, щоби ніхто в сьвіті не довідав ся, що знаходить ся в тих пакетах. Властитель фабрики ужив до роботи людий не уміючих анї читати анї писати, а робота відбувала ся під доглядом одного урядника з міністерства справ внутрішних. Ві второк, середу і четвер тамтого тиждня потовчено в ступах три повні фіри тої проклямациї; в пятницю, суботу і через великодні сьвята робота спочивала. Четверту фіру пакетів потовчено ві второк а пяту в середу сего тиждня. Здає ся отже, що згадана ґазета „А Нар“ дістала від тої фабрики якимсь способом один примірник тої відозви і оголосила его цікавий для історії зміст.

Проклямация зачинає ся, як вже сказано, словами: „До народу нашої вірної Угорщини“. На самім її початку описує ся ситуацию, яка настала в наслідок того, що меншість палати послів не давала більшости по кілька разів виконати своєї волї, що коаліция по нових виборах не допустила до того, щоби з більшости без ушкоди прав Корони було утворене правительство на основі, на котру можна би згодити ся. А коли в червни минувшого року іменовано в тій цїли правительство, щоби дійти до якогось порозуміня з коаліцією, то она тоту конституцийну пробу відкинула в такій формі, яка просто противилась королївским правам, а опісля стала ще викликувати опір урядів і муніципій против виконуючих властий навіть в таких справах, в котрих уряди обовязані безусловно виконувати розпорядженя правительства.

Та й наші пізнїйші заходи — говорить ся в проклямациї дальше — щоби спонукати коаліцию до обнятя правительства, розбили ся об уперте становище коаліциї, котре не згоджу-

---

24)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

— Тепер хоронить нас вітер — сказала задумчиво — і они не можуть дістати ся до острова, аби его перешукати. Але коли буря утихне, то що тоді?

— Тоді охоронить нас темнота, а колиби дійстно думали о тім, аби нас глядати тут на островах, то все таки потребували би цілих кілька днів, заки би з тою роботою покінчили, а ми міжтим будемо вже в Штокгольмі. Мусимо перекрадати ся від пристани до пристани, доки не будемо певні, що ніякий корабель не буде за нами гнати, а скоро лише дістанемо ся на отверте море, то „Есмеральда“ зробить свое.

Они зійшли з найвисшого горбка острова і прийшли на его кінчину, звідки розпостирав ся перед ними хороший вид. Мариянна побачила перед собою велику громаду островів, котрі як далеко око сягало, тягнули ся в Балтійске море або в сторону Росиї. Темне небо, сіре сьвітло, пригнітаюча тишина, котру перерывав проймаючий крик мев і одностайний плюскіт филь, обудили в ній на ново давне чувство самотности і їй видавало ся, немов би ї цілий сьвіт покинув. Їй здавало ся, що сто літ відділює еї від давнїйшого еї житя. Она гірко докоряла собі, що так страшно нагородила вірну любов Павла — погордою і глумом людий, пятном нечестности і долею прогнаного. І ті гадки обудили в нїй бажанє виратувати Павла перед самим собою і іти вже дальше без него дорогою, на яку завела еї власна дурнота.

XVI.

Сама.

Західний вітер віяв цілий день і був все ще дуже сильний, коли залога „Есмеральди“ вернула до своїх кают. Они безнастанно вартували ціле пополудне і дивили ся, чи не наближає ся незамітно який корабель до їх криївки, або чи не покаже ся який слід людского житя на поблизькім фіньскім побережи.

Море не могло втихомирити ся. На нїм все ще ішли високі як доми филї, а густа мрака оповила острови та заслонила гонених перед очами ворогів. А що они гадали, що балтійска фльота при такій сильній бури не буде глядати за утікачами, лише мусить вже давно бути або в Гельсінґфорсї або в Ревали і що й рибаки тяжко аби пускали ся при такім розбурханім мори на лови, то всї поклали ся спокійно спати, не виставляючи навіть варти на покладі, коли настала зимна, мрачна і мовчалива ніч. „Есмеральда“ стояла цілком в пітьмі, ні одно сьвітло не сьвітило ся на корабли і одиноким єством, котре не спало, була Мариянна. Она не могла заспати і бояла ся навіть сну, бо все привиджували ся їй найстрашнїйші образи. Сиділа в своїй каютї і ждала, аж всьо успокоїть ся, відтак оділа ся і вийшла. Встаючи з ліжка, не мала иншого бажаня, як лише відотхнути сьвіжим ранним воздухом — була пята година рано. Сірі проміні сонця, що передирали ся крізь густі хмари, були для неї милим видом по пітьмі в каютї і тяжким воздусї. Мовчки вийшла по сходах на поклад і перейшла на перед корабля, де задержала ся і прислухувала ся одностайним ударам филь о прибережні скали. Безіменні острови довкола почали поволи окривати ся мракою, птиці лїтали з криком від скали до скали, але сліду людского житя не було видко.

Щось дивного потягнуло еї на поклад, а коли тут опинила ся, заворушили ся в нїй ще дивнїйші гадки. В часї цілої дороги не покидало еї бажанє охоронити чоловіка, що еї любив, перед наслідками еї дурноти. В Кронштадті була она в годинах небезпечности обмежена лише на его співчутє і его підмогу, але тепер була пересьвідчена, що не може довше его використовувати. Она вмовила в себе, що коли би Павло був сам, то для него було би легко вернути до вітчини і там якимсь способом пересьвідчити старого Бонца і Стефановича о своїй невинности. А тої можливости она не сьміє его позбавляти. Він дав їй всьо, еї дар не повинен бути менший.

— Я уратую его перед самим собою — повтаряла заедно тихо до себе. — Они не найдуть мене на его яхті і він верне назад до Росиї та там на всьо забуде. Я тілько літ була сама, можу й до кінця сама видержати.

Стояла на переді „Есмеральди“ і приглядала ся филюючому морю. Уратувати чоловіка, котрий всьо для неї стратив, віддати ему ро-

вало ся з §. 11 закона угодового з 1867 р. отже й противилось нашим володітельским правам. Позаяк ми серед таких обставин виділи, що від сего парляменту не можна сподівати ся успішної діяльности для краю, були ми змушені заявити, що застерігаємо собі скликати як найскорше новий парлямент. На наш превеликий жаль мусіли ми переконати ся, що теперішна пора, коли уми стоять ще під впливом штучно літами піддержуваного роздразненя, не відповідна до того, щоби переводити нові вибори і пристрастною борбою виборчою ще в більшій мірі потрясати основами держави. Вслідок примусу обставин відступаємо длятого поки що від скликаня парляменту в надії, що спокій і законний порядок вернуть небавком назад, по чім Ми, ідучи за щирим бажанєм нашого серця, будемо могли розпорядити скликанє парляменту. Заким же то буде можливе, єсть нашим обовязком старати ся о постійність державної адмінїстрациї та о заспокоєнє потреб держави, які не можна відкладати. Наше правительство буде сповняти і на будуче свою задачу на основі обовязуючих законів і буде виїмково уживати лиш таких способів, які конче потрібні для загального добра, в тій надії, що они одержать пізнійше законну абсолюторию.

Дальше говорить ся в проклямациї о угоді з 1867 р. і каже ся: Тота угода єсть ненарушимою частию угорскої конституциї і ми обовязали ся нашою королївскою присягою її держати ся. До цїлости запоручених в ній прав належать не лиш ті, що відносять ся до народу і парляменту, але також і ті володітельскі права, котрі очевидно яко угода забезпечені для короля. Єсть нашим обовязком володїтеля берегти і ті права і боронити від всякого нарушеня. Наші володітельскі обовязки будемо і дальше як доси сповняти і увіряємо наш угорский нарід, що ми далекі від того, щоби позбавляти нашу любу Угорщину законної окремішности державної і в який небудь спосіб обмежати національний зміст її уладжень та відбирати краєви благодати конституцийного житя. З непохитним довірєм до вірности для короля і любови вітчини угорского народу та з найлїпшою надією, що відповідно до нашого королївского бажаня з поверненєм нормальних відносин так часто випробована політична зрілість народу потягне за собою розширенє політичних прав на ті верстви народу, що нинї ще від них виключені, віддаємо сим в опіку нашого улюбленого угорского народу ті виходячі з нашої володітельскої совісти міри правительства з тим горячим бажанєм, щоби небавком настав той щасливий час, в котрім би любов вітчини короля і вірність народу для короля могли сполучити ся тревало і без перешкоди для хосенного спільного ділання.

На паперах було виписанє число президиї міністерства справ внутрішних 3000 з 1906 року.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — Події в Росиї.

Президент міністрів бар. Ґавч конферував оногди з пос. дром Люеґером, а відтак розмавляв довший час з презесом польского Кола ґр. Дідушицким. Що було предметом тих конференций, поки що не звістно; говорять лиш, що з одної сторони розходило ся о справу реформи виборчої, з другої о позисканє представителів великих партий на членів кабінету. Narod. Listy в дописи з Відня називають становище бар. Ґавча трудним, головно задля зміни ситуациї на Угорщинї, бо тепер висувають наперед конечности державні, які на Угорщині вже забезпечені, а для котрих бар. Ґавч в австрийскім парляменті не може знайти підпори. Бар. Ґавч має против себе чотири партиї: нїмецку і консервативну велику власність ґрунтову, Всенїмців і Поляків. Президент міністрів мусить длятого не лиш в своїм інтересї, але й в інтересї держави шукати мира з Чехами і Поляками, але такого, котрий би не загнав знов Німців анї в обструкцию, анї в опозицию. Длятого бар. Ґавч хоче позискати Чехів і прилучити їх до парляментарної більшости, на котрій міг би оперти ся парляментарний кабінет. Маємо длятого — каже ся в згаданій дописи — вражінє, що ситуация для ческої делеґациї єсть користна і знайдесь небавком нагода, що она займе в парляменті і державі так важне становище, якого ческий нарід в Австриї ще не мав.

Хорвати мабуть не вовсїм вдоволені успіхами угорскої коаліциї взглядно теперішними відносинами, коли пос. Емерих Йосипович відмовив рішучо приняти теку міністра для Угорщини. Він мав сказати, що не хоче під ніякими услівями стати міністром для Хорватиї, бо не хоче своїм іменем покривати політику хорватскої правительственної партиї. На зборах національної партиї хорватскої в Загребі, які відбули ся з нагоди скликаня хорватского сойму, заявив др. Томасич, що факт сей, що ще не іменовано міністра для Хорватиї, не уважає за некористний, бо єсть се лиш знаком, що народна партия і край жадають, щоби міністер для Хорватиї мав повне їх довірє.

Характеристичне для управленя язикового в Росиї єсть розпорядженє ради державної, котра постановила, що німецка, лотиска і естоньска мова допускають ся яко мови викладові в школах в прибалтийских провінциях з виїмкою лиш лїтератури, історії і ґеоґрафії, для котрих має бути задержана російска мова. Але коли полтавске земство зажадало, щоби в Полтавщині заведено в школах народних українську мову, то сего не позволено.

Новинки.

Львів, дня 21-го цьвітня 1906.

— Запомоги для інтернатів. З призначених Соймом 50.000 К на запомоги для будови інтернатів признав краєвий Видїл: муж. інтернатам ім. Пирамовича у Львові 15.000 К, в Кракові 11.000 К, ім. Горайского в Коросні 6.000 К, в Заліщиках 6.000 К, в Тарнові 2.000 К, в Тернополи 2.000 К, в Сокали 1.000 К; жіночим інтернатам у Львові 2.000 К, СС. Василиянок в Перемишли 2.000 К і СС. Феліцияннок в Перемишли 2.000 К.

дину, приятелів, честь, то мала бути її ціль, нехай би коштувало, що хотіло. Щастя, яке принесла їй его любов, постановила виречи ся. При Божій помочи полишить ся все ще для неї любов брата. Її велика відвага, як она була пересьвідчена, допоможе їй самій найти дорогу до Анґлїї. Як она буде утікати, того ще сама не знала, але її постанова була сильна і она готовила ся тому насамперед покинути яхт.

Скоро, тихо і зручно відчіпила човно, що висїло з боку корабля, і притягнула его до сходів, котрі на ніч не були підняті. Всї її рухи визначали ся хоробливим поспіхом. Боялась ся, що зробить ся ясний день, або хто обудить ся на корабли і спинить її роботу. Потайки, як злодій, порушала ся мала, сїра стать серед мрачного поранку. Розлука з „Есмеральдою" прийшла для неї тяжше, як надіяла ся. Сльози спливали по її лици і вкінци похилила ся і поцілувала місце на покладї, під котрим спав її суджений.

— Нехай тебе Бог стереже, любий! Нехай тебе Бог нагородить за твою любов до мене.

І так розпочала ся їзда. Она була знов сама і мрака заслонила перед її очима корабель.

Коли рано відкрито утечу, дано сейчас про те знати Павлови. Він, мов ражений громом, станув і глядів в мраку, котра всьо довкола закривала. Коли вкінци Райбен хотів его потїшити кількома словами, він скоро обернув ся і упав відтак без памяти на поклад корабля.

XVII.

Всїми полишена.

В човні, яке Мариянна відчепила від яхту, були два весла, але струя води була така сильна, що заки она вспіла заложити весла, опинило ся мале човно вже на отвертім мори і погнало так скоро, що за кілька хвиль щезли їй з очий і скали і малий островець. Все ще була мрака, але вітер вже втихомирив ся. Настав спокій, якого так дуже вижидали утікачі на „Есмеральді" до дальшої дороги; але безпомічній дівчині викликала та тишина довкола страх. Мінути ставали для неї годинами. Она учула, як звучали дзвони крізь мраку, і питала ся, чи ті звуки доносять ся з якого міста. Також чула, як филї розбивали ся о якісь скали, але не знала, яка то могла бути земля. Попробувала поплисти човном в напрямі, звідки чула голос дзвонів, але струя не допускала і човно поплило дальше, она сама не знала, куди. Зимна мрака зморозила її пальці і промочила її одіне, а водна піна заливала її лиця, але она держала ся хоробро, оживлена лише гадкою уратованя любка, хоч страшна самота довкола незвичайно її пригноблювала.

Она бажала совішного сьвітла, як недужий по непереспаній ночи бажає сну. З кождою хвилею видавала ся їй глупота більшою, пускати ся на отверте море в човні, в котрім не було ні їди ні напитку. Були хвилї, коли жалувала утечі і думала над тим, чи Павло буде її глядати, та проклинала мраку, що заслоняла її перед погонию. Голод почав їй пригадувати на муки, які її ще ждали, а острий ранїшний воздух і непривична робота веслованя вскорі вичерпали і ту її силу, яку ще мала. Подумала, що лише женщина могла зробити щось так дурного і нерозважного і сьміяла ся сама з себе, що відважила ся на таке дїло. Але коли вкінци її сили вичерпали ся, коли голова почала у неї кружляти а голод мучити, не сьміяла ся вже, лише прикусила губу і почала собі повтаряти, що всьо то робить задля улюбленого чоловіка. Вкінци зробив ся ясний день і мрака підняла ся. Мов розтоплене золото розпростирало ся море перед нею, филюючи злегка, а на всході появила ся велика огненна куля сонїшна. Тепер замітила Мариянна, що дальшу дорогу замикали скали і що струя, котра доси несла човно, не пливе вже в сторону отвертого моря. То була пора, коли мав настати відплив. Она побачила далеко на повнім мори кадовб великого парохода і першою її гадкою було, що то може бути російский корабель, що був в погони за „Есмеральдою". Її бодай то потішило, що колиб тепер найшли Павла, то застали би его самого, без неї; о себе саму вже не боялась ся. Острови лежали довкола неї, тут і там бачила підоймаючий ся дим, струя занесла її очивидячки на берег якоїсь заселеної землі.

(Дальше буде).

— **Дрібні вісти.** На будову руского театру у Львові зібрано в місяци марті с. р. 1728 К 88 с. Загалом зібрано доси 175.371 К 63 с.

— **Руский театр** дав вчера, в пятницю „Запорожця за Дунаєм“, оперету Артемовского, нині, в суботу, дає на передпослїдне представлене „Чорноморців“, оперету Старицкого, а завтра, в неділю на послїдне представлене „Безталанну“, драму Карпенка-Карого. Зі Львова виїздить театр до Тернополя.

— **Богомілє до Єрусалима.** В тій справі оповіщують: Хто хотїв би взяти участь в богомілю, що вибирає ся під проводом Впреосьв. Митрополита до Єрусалима, повинен поспішити з замовленем місць, бо лише дуже небогато вже місць II. кляси єсть вільних. Замовленя приймає ся до кінця червня с. р., а кошти подорожи вложити треба найдальше до кінця липня.

— **Офіцирскі кавциї.** З Відня доносять, що мінїстерство війни приготовляє нові приписи в справі офіцирских кавций в случаю женитьби. Доси офіцири, що хотїли женити ся, мали виказати ся побічним доходом. На будуче будуть они обовязані виказатись капіталом у звістній висоті, супротив чого буде рішати не висота процентів, котрі підлягали змінам, але висота капіталу. Підпоручники будуть мусїли складати висші кавциї, як доси, зате, почавши від поручника, буде вимагана трохи низша кавция. Висші офіцири, почавши від полковника, не будуть обовязані в случаю женитьби складати кавцию.

— **Про спаленє коня в ваґонї** подають такі подробиці: Коли коня уміщено вже в вагонї на стациї в Скалатї, замітив улан Новак, котрий мав їхати з конем до Львова, що скляна куля, уміщена в стели ваґона, дуже закопчена. Зелїзничий слуга, котрий прийшов запалити лямпу в тім вагонї, не звернув нїякої уваги на то, лише вставив лямпу, запалив і пійшов. Ледве відійшов, тріела та скляна куля, лямпа з горіючою нафтою упала на землю і стовкла ся, а нафта розлила ся по підлозї ваґона. Від нафти займила ся солома і сїно. Улан Новак хотїв в першій хвили гасити огонь, але лише попарив собі руки і добре, що мав на стілько сьвідомости, що отворив двері і вискочив з ваґона, бо за хвилю полумінь обхопила вже цїлий вагон. О ратованю коня не можна було навіть думати. Бідна зьвірина належала до поручника Михейди, сина звістного польского посла із Шлезка. Поручник Михейда купив був саме того коня від ґр. Баворовского за 2000 К і мав его приучити до львівских перегонів, на котрих хотїв на нїм їздити. На жаль, завдяки недбалости зелїзничого служачого, кінь погиб. Поручник Михейда обжалував зелїзницю о відшкодоване.

— **Десять днїв в облозї.** З Альжира доносять: Від десятьох днїв войско і жандармерия облягали дім якогось Мартена в Палестро, на полудневий всхід від Альжира, з причини, що Мартен ставив опір, коли хотїли его арештувати на основі стежного листу за обманьство. Онодгі артилерия дім той висадила у воздух. Мартена найдено неживого під розвалинами.

— **Убийство на границї.** З Підволочиск доносять: На російскій границї коло Волочиск селяни убили у великодну ніч Жида, що хотїв перейти ріку Збруч, щоби дістати ся до Галичини. Стало ся се ось-як: В ночи з 16 на 17 с. м. три Жиди з Волочиск, що займають ся переводженем людий без пашпортів, мали перевезти через ріку Збруч з російскої сторони на австрийску пятьох мужчин і одну женщину. Жиди взяли від тих шістьох осіб по 10 рублів під услівєм, що переведуть їх на другий бік. Самі не хотїли наражати ся на небезпечність, тому віддали подорожних під опіку трех селян, щоби ті заняли ся переведенем пасажирів. О год. 2 в ночи пішли селяни разом з пасажирами з міста Волочиск до поблизького села, де над берегом Збруча задержали ся, заявляючи, що мусять кожду особу окремо перевезти через воду і віддалили ся о 20 кроків з одним мужчиною, лишаючи прочих пасажирів, щоби на них спокійно ждали. Чверть години пізнїйше прийшов до них акцизовий стражник і просив, щоби приступили з ним до селян, бо єму здає ся, що они там когось мордують. Лишивши клунки, всї побігли до селян, однак ті на вид наближаючих ся людий утїкли, кидаючи пасажира, але вже мертвого. Тут серед калюжи крови лежало вже холодне тїло Жида, порубане сокирами, а в тїлї та черепі стреміли гвоздї, вбиті немов у мур. Кілька годин по довершенім убийстві арештовано опришків, котрі убитій жертві забрали 1200 рублїв і золотий годинник. Ті три Жиди, що віддали пасажирів в руки селян, утїкли до Підволочиск, де з порученя російскої жандармерії двох із них вже арештовано, почім будуть видані Росиї, а третий ще укриває ся. Як оповідають, убитий був російским революціонером з Одеси, числив яких 27 лїт, а із страху перед арештованєм утїкав до Галичини.

— **Страшна пригода** лучила ся сими днями в Варшаві в мешканю зелїзничого сторожа Домбка. Домбек мешкав з женою і 6 дїтьми. Ві второк рано Домбек пійшов на службу, коли его родина ще спала. Вскорі по его відходї запалили ся від лямпки перед образом паперові украшеня і шутка за образом. Горючі кусники паперових цьвітів упали в стоячу коло постели бляшанку з нафтою і в бензинову машинку. Настав вибух і полумінь обхопила цїлу комнату. В тій порі случайно вернув до дому Домбек. Він вибив вікно і виніс насамперед жінку, котра прийшовши до себе на сьвіжім воздусї, кинула ся знов в огонь ратувати дїти. Наймолодше, 3-лїтне, було вже мертве; з прочих 14 лїтний син потерпів лиш легкі попареня, а четверо попекли ся дуже тяжко. Жінка Домбка ратуючи дїти також сильно попарила ся. Всїх відвезено до шпиталя, де до вечера померла жінка Домбка і четверо дїтий, два сини 11 і 18-лїтний і дві дочки 8 і 12-лїтна.

Телеґрами.

Відень 21 цьвітня. Прибули тут угорскі міністри ґр. Апоній і Скельфалюші.

Баку 21 цьвітня. Коло войскового маґазину набоїв викрито тайний підземний підкоп, довготи 200 метрів, добре збудований і склад оружия та найріжнороднїйших знарядів.

Двінськ 21 цьвітня. (П. А.) Від якогось часу появляють ся малі збройні ватаги на границї Лівляндиї і нищать водопроводи та иньші інсталяциї.

Мадрид 21 цьвітня. В Оренсе на іспаньско-портуґальскій границї іспаньска поліция заатакувала 30 Портуґальців. Два Портуґальцї погибли а пять Іспанців єсть ранених.

Петербург 21 цьвітня. Міністерство справ внутрішних констатує, що в теперішній хвили нїхто з помежи виборців або членів Думи не єсть арештований без обжалованя.

Брест 21 цьвітня. Велика часть синдикатів робітничих заявила ся за ґенеральним страйком на случай відкиненя жаданя робітників.

Землетрясенє в Сан Францїско.

Ню-Йорк 21 цьвітня. Люди, що втекли з Сан Францїско, подають страшні описи страданя тамошних жителїв і спустошеня в містї. Сотки трупів лежить по улицях. Впаслїдок браку води і поживи готова вибухнути пошесть. Землетрясенє було так сильне, що риби із заливу Сан Францїско викинуло на улицї міста. Брак води до питя дає ся так дуже відчувати, що люди пють воду з калюж. При тім панує страшенна спека. Богато ранених на улицях просто живцем спекли ся.

Ню Йорк 21 цьвітня. Войско змушує баґнетами людий помагати в хороненю трупів, котрих ще велика маса лежить на улицях. Кождий, котрому вояк прикаже, мусить бодай годину копати гроби для жертв катастрофи.— Вечером вибух огонь в різници і 300 штук худоби розбігло ся улицями, викликуючи страшенний переполох. Розлюченний буйвіл роздер в страшний спосіб одного чоловіка; в подібний спосіб згинуло ще 12 людий.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 21 цьвітня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові — Пшениця 8·15 до 8·30; жито 5·70 до 5·90; овес 6·90 до 7·20; ячмінь пашний 6·20 до 6·50; ячмінь броварний 6·75 до 7·20; ріпак 13·— до 13·25; льнянка ——— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 8·50 до 9·—; бобик 6·40 до 6·70; гречка ——— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 40·— до 55·—; конюшина біла 40·— до 55·—; конюшина шведска 75·— до 90·—; тимотка 22·— до 26·—.

НАДІСЛАНЕ.

ОГОЛОШЕНЄ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Обширну брошуру
о **ТРУСКАВЦИ**
висилає на жадане
ЗАРЯД.

в 1 сезоні т.є. від 15 мая до 30 червня і в 3 від 1 до 30 вересня

о **30%** дешевше.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом!

Початок сезона 15-го мая. Конець 30-го вересня.

Ревматизм, подаґра, пісок нирковий, товстість, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Лікарі заведеня: Ціс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача і др. Т. Прашіль зі Львова ул. Голубина 6.

Підставове речене: Кождий кусник мила з назвою „ШІХТ“ єсть під ґаранцією чистий і без найменших шкідних частий складових.

ШІХТА МИЛО

мило з „ОЛЕНЕМ“ або „КЛЮЧЕМ“

єсть найліпше

а в уживаню найдешевше, до всілякого біля і всякого праня.

Ґаранция. 25.000 К заплатить фірма Жорж ШІХТ в Авсіґ кождому, хто доведе, що мило з назвою „Шіхт“ містить в собі які небудь шкідливі домішки.

Правдивий Роскопф з подвійного золота

Savonnet-Anker-Remontoir

суть найновійші Роскопф-годинники. Ті годинники мають знаменитий під ґаранцією верк, суть криті подвійно з трома дуже сильними з double-золота ковертами з пружиновою накривкою. Золото double єсть подібне до правдивого золота і свою подібність до золота ніколи не тратить. Годинники ті через свою величаву окрасу викликують подив і не дадуть ся розріжнити від правдивих золотих.

Ціна 5 злр.

До того відповідний ланцушок з double-золота злр. 1·50. — До кождого годинника долучає ся 3-літня письменна ґарантия. — Висилка за післяплатою.

JOSEF SPIERING Wien, I., Postgasse 2.

---

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсплац 7. I.—469.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. Самостійні товариства щаднично-позичкові урядників уділяють під найкористнійшими услівями і на довголітні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.

Оголошене.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятині запрашає на

Загальні Збори

котрі відбудуть ся
дня 2-го Мая 1906 р. о годині 5-ій по полудни.

Порядок дневний:

1. Відчитане протоколу з послідних загальних зборів.
2. Замкнене рахунків за рік оборотовий 1905, справоздане комисиї шконтрующої і уділене дирекциї абсолюториї.
3. Затверджене розділу зисків доконаного по мисли § 79 статутів.
4. Вибір 4 членів до Ради надзирающої.
5. Внесеня членів.

З Ради надзирающої Товариства задаткового.

Снятин, дня 18 цьвітня 1906.

Секретар: **Йосиф Мушиньский.**
Предсїдатель: **Филимон Огоновский.**

Фабрика виробів цементових

Г. ґр. Старжиньского в Гнїздичові

виробляє дахівки (черепи) цементові всїлякої краски, помости з плит цементових ріжного рода, перепусти, рури, жолоби, корита, комини, сходи, хрести, стовпи граничні, як також всїлякі роботи входячі в обсяг промислу цементового. — Ціни умірені. — Цінники даром і оплачено. — Адреса для телеграм: Фабрика Гнїздичів-Кохавина почта і зелїзниця в місци.

Інсерати
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всіх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).